SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 1088
van **ADELINE BLANCQUAERT**
datum: 26 augustus 2022

---

aan **ZUHAL DEMIR**
VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Vlaamse decreten - Strafrechtelijk beleid

Gemeenschappen en Gewesten kunnen, binnen de grenzen van hun bevoegdheden, de niet-naleving van bepalingen uit hun decreten strafbaar stellen en de straffen wegens die niet-naleving bepalen.

De strafrechtelijke vervolging van de schending van deze decretale bepalingen komt tot op heden evenwel nog steeds toe aan het Openbaar Ministerie, dat onder exclusief gezag en toezicht van de federale minister van Justitie opereert. Tussen de Vlaamse ministers en het Openbaar Ministerie bestaat er op dat vlak immers geen rechtstreekse band.

De hoorzittingen van de Werkgroep Institutionele Hervormingen van het Vlaams Parlement brachten de steeds meer stiefmoederlijke behandeling van de strafrechtelijke vervolging van in de Vlaamse decreten als misdrijf omschreven feiten aan het licht, met een ongemeen hoge seponeringsgraad van die misdrijven tot gevolg.

Verder stelde deze werkgroep expliciet dat het strafrechtelijk beleid noodzakelijk een politiek beleid is dat onlosmakelijk verbonden is aan de appreciatie van prioriteiten, de inzet van een schaarse middelen enzovoort, en daarom te allen tijde democratisch verantwoord moet worden. Zoals hoger reeds gesteld, geldt de federale minister van Justitie echter als politieke eindverantwoordelijke voor het gevoerde strafrechtelijk beleid, onder controle van het Federaal Parlement.

De huidige onmogelijkheid van de deelstaten om een rechtstreekse controle uit te oefenen op het strafrechtelijk beleid rond hun eigen decreten, alsook de onmogelijkheid voor het Vlaams Parlement om de federale minister van Justitie op dit punt wat betreft de Vlaamse aspecten ter verantwoording te roepen, wordt door de Werkgroep Institutionele Hervormingen dan ook als een "structurele verstoring van de normale verhoudingen tussen de staatsmachten" in dit land omschreven.

Een mogelijke oplossing zou er volgens deze werkgroep in kunnen bestaan dat deelstatelijke parketten worden opgericht die onder de politieke eindverantwoordelijkheid van de ministers van Justitie van de deelstaatregeringen vallen.

1. a) Wat is het standpunt van de Vlaamse minister van Justitie wat betreft het door de Werkgroep Institutionele Hervormingen geformuleerde voorstel tot oprichting van deelstatelijke parketten; acht de minister dat een haalbaar voorstel, zou men op dit punt minstens reeds tot deelstatelijke jeugdparketten kunnen komen nu deze parketten een strikt afgescheiden onderdeel binnen het Openbaar Ministerie vormen dat zich uitsluitend met jeugdzaken bezighoudt (een materie die tot de

deelstatelijke bevoegdheden behoort)? Zo niet, waarom niet? Zo ja, binnen welke termijn acht de minister deze oprichting haalbaar?

b) Zal de Vlaamse minister van Justitie in samenspraak met de overige leden van de Vlaamse Regering stappen ondernemen en in overleg gaan met de Federale Regering om tot de oprichting van dergelijk Vlaams deelstatelijk parket (of minstens een deelstatelijk jeugdparket) te komen dat exclusief onder haar politieke ministeriële verantwoordelijkheid valt? Zo niet, waarom niet? Zo ja, welke initiatieven (met vermelding van de vooropgestelde richtdata) zullen hieromtrent genomen worden?

2. Ziet de Vlaamse minister van Justitie nog andere oplossingen dan de oprichting van deelstatelijke parketten om vanuit Vlaanderen een rechtstreekse controle te kunnen uitoefenen op het Openbaar Ministerie, alsook op het strafrechtelijk beleid rond de eigen Vlaamse decreten teneinde de bovenvermelde "structurele verstoring van de normale verhoudingen tussen de staatsmachten" uit de wereld te helpen? Zo ja, welke alternatieve haalbare oplossingen worden door de minister aangereikt, en welke stappen/initiatieven zal de minister binnen welke tijdspanne nemen om haar oplossingen in de praktijk te realiseren?

ZUHAL DEMIR
VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

ANTWOORD
op vraag nr. 1088 van 26 augustus 2022
van **ADELINE BLANCQUAERT**

---

1. a) Ik ben voorstander én al langer pleitbezorger van de oprichting van deelstatelijke parketten. Tijdens de vergadering van de IMC van 6 juli 2021 werd afgesproken om de administraties van alle regeringen te bevragen om een zicht te krijgen op de concrete knelpunten en inefficiënties in de huidige bevoegdheidsverdeling. In september 2021 werd het voorstel tot oprichting van deelstatelijke parketten een eerste keer geformuleerd.

   b) Het voorstel tot oprichting van deelstatelijke parketten wordt nu besproken in de thematische werkgroep Justitie en Justitiehuizen die op vraag van de Vlaamse regering en de Franstalige Gemeenschapsregering werd opgericht tijdens de vergadering van het Overlegcomité op 23/03/2022. De documenten waarover u het heeft werden dus op mijn vraag ingediend door mijn administratie en zijn voorwerp van besprekingen binnen het Overlegcomité, niet binnen het Vlaams Parlement. Het gaat dus wel degelijk om mijn voorstellen die nu besproken worden.

2. Voor een *rechtstreekse* controle kan enkel de oprichting van een deelstatelijk parket onder de bevoegdheid en het gezag van de deelstatelijke minister soelaas brengen. Daarvoor moet de Grondwet worden gewijzigd en is dus een Staatshervorming nodig. Naar de volgende regeringsvormingen toe, zal ik dat dus zeker bepleiten. Wat we nu doen binnen de schoot van het Overlegcomité is het voorbereidend werk daartoe.